

Вестникъ „Смѣшило“

Излази всяка Събота.

Редакцията и Администрацията ся
намѣрватъ въ печатницата на в.
„Българско Знаме“ при
Издателя и Отговорника:

Ив. Дочекъ.

Единъ листъ: едно грошче.

СМѢШЛЮ.

Цѣната на „Смѣшило“ е:

За цѣла година:
въ южна България 2 рубли нови
въ сѣвер. България $2\frac{1}{2}$ руб. нови

За 6 мѣсеки:

За отсамътъ Балкана 5 франка,
За оттатътъ Балкана 6 лева
Така и за другитъ Българи, кон-
то сж извѣнь отъ нашия синуръ.

ВѢСНИКЪ ХУМОРИСТИЧЕСКИЙ, САТИРИЧЕСКИЙ, ПОЛИТИЧЕСКИЙ И ЛИТЕРАТУРНЫЙ.

АКАДІСЬ СМѢШЛЮВЪ
ВОНМЕМЪ!!

Возлюбленни мои читатели и чита-
телки, абонати и настолтели, съ този
съ брой Смѣшило прехъръли вече тре-
тийтъ мѣсецъ на съществуването си;
той обхожди всичките дупки и кюшета
изъ управлението по насъ; искарава па-
явъ всичките потайни дѣлния на джено-
пъдци; разсмивава всинца ви и за всич-
ко това той не е получилъ отъ васъ още
една пара да си подкрепи царулишъ и
да си постъпие калпака, той щото да
се пригответи и за бѫдящите свои обикол-
ки. Всъкой отъ васъ знае, че гладна меч-
ка хоро не играе, че безъ пари на този
ажисовел и истински свѣтъ нищо не ста-
ва; че всъкъ който зема на този свѣтъ,
пакъ на тол свѣтъ тръбва и да дава. За
това Смѣшило колъчоприклони и пели-
цемъри ви умолива да побѣрзате и му
внесете паричките за спомоществоването
та, съ което много ще го углеснате и
възблагодарите. Ако нещо знаели до се-
га юдайтъ какъ да му ги внесете, то
той ви го показва:

Вси живущи въ калифорнодобната
спасаема И. Румелия да испратятъ па-
рите за спомоществоването въ Сливенъ
до чорбаджийтъ ми Ив. Дочекъ; Вси
живущи въ княжество България и тър-
пълниха Македоно—до клижарниците на
Тодоровъ Никола (Търново), Бълковъ Илия
(Шуменъ), Българско Промишление дру-
жество (София). — Смѣшило още моли
да му се испратятъ имената и на оне-
зи спомоществователи, настоятелите на
които се поставатъ като бѫлка въ гаши.
**Сия бо сътворите мѣда ваша ми-
гла будетъ. Аминъ. Всеки вѣре изъ попъ
Комова кумино. Администрацията.**

ОТЪ ТОПЛО НА СТУДЕНО

Стига, стига вече дѣто се топ-
лихми, врѣме е вече и да се по-
расхладимъ по ледоветъ на Марица! Ха-ха-ха-ха! що думаме? Марица
не е още замръзнала! Тя ще за-
мръзне чакъ по Ивановъ денъ, а
ние да стоимъ до тогава празни
не бива, и пакъ повтаряме не би-
ва; защото който не работи не би-
ва и да яде! Дѣдо попъ тъй учес-
ше едно врѣме нашъ Киръ Смѣши-
ля, когато четеше голѣмийтъ А-
постолъ на панакида, и на всѣкий
урокъ захваща съ думитъ: «*кръс-
те Божий помагай!*» За това хайде
да се не бавимъ, и въвѣкъ да
грабне шениката си, и хайде на
пръзалките! Нѣ дѣ? Дѣ ли? Е, че-
и за това иска ли питание? Дѣто
има най-високо място, тамъ е най-
сгодно за пързалие! Слѣдователно

дѣ? Смѣшило вижда, че всѣкъ ще
склони, дѣто го поведе той. Ето
проче гласътъ на командата му:
«напрѣдъ! напрѣдъ право на Са-
хатъ-Тепе! Тамъ хемъ ще се пър-
залиме, хемъ ще си поогрѣваме и
рѣзътъ, като ни понтинатъ; тамъ
може да се намира още нѣкоя ис-
крица отъ половината изгорѣла кѣ-
щица.»

Въ туй врѣме Смѣшило безъ да
губи врѣме стѣгнитъ се добре нара-
ми си шениката, подбра нашите
испотени хамамджии отъ телеграм-
мата на Сливенския прокуроръ и
додѣ да пристигнатъ на височини-
тѣ на Сахатъ-Тепе той попита ед-
ного: а бе, че какъ станѫ тъй та
толкозъ души не можѣхте да да-
дете край на прокурорувата телег-
рамма за срокътъ на въззви? А
бе, остави се, Бай Смѣшило, отго-
вори му хамамджийтъ, не знаешъ
ли пословицата: *много баби кила-
во дѣте.*

Единъ глѣда да не развали мой-
тѣ *хатгрѣ*, другъ глѣда да не раз-
вали твойтѣ, третий се мѫчи да ти
доказва, че не е наша работа, чет-
върти ти се подсмива, че си за-
щитявалъ чуждо право, пети ви-
ка менъ ли останѫ да се карамъ;
и тъй *апнаджиму* телеграмата ос-
ланя безъ послѣдствие! ти не ще
вече да ни разумѣашъ за по-ната-
тькъ. . . . раздвояванието на мнѣ-
ниета и на народната воля това
може да докара, и *болше ничево*. И
да я съвршимъ до тука и да завър-
жимъ на човалътъ устата; тѣ сж
дълги и широки, другъ пѫтъ щѫ
ти расправи по-надъго.

Въ туй врѣме тѣ пристигнахѫ
на височинитѣ на Сахатъ-Тепе и
Смѣшило съ нѣколко думи се тури
на шениката си да се пързали отъ
горѣ на долу; а другитѣ остана-
хѫ долу и се турихѫ на шениките
си да се пързалиятъ отъ долу
на горѣ. Като видѣ това Смѣшило
извика: а бе хей *шашкълъ инсан-
ларъ* хичъ отъ долу на горѣ пърза-
ли ли се? Дѣ сте видѣли това чу-
до? Намъ ни е студено, отговори-
хѫ тѣ, да се качимъ чакъ горѣ.
Не видишъ ли, че нѣмаме калпаци
и кожуси? Ха-ха-ха! изсмѣ се
Смѣшило, ами че кѫде дѣвате тол-
кова златни грошовца? Направи-
те си и вие та да не дѣдзнете и
да не треперите такива като остри-

гано м.... прѣзъ Марта! Азъ у-
същамъ отъ кои сте вие.... за това
се дѣлите отъ насъ, за това ви е
студено и за това сте си изгубили
муските та вмѣсто да се пързали-
те като насъ отъ горѣ на долу, а
вие искате невъзможното да пра-
вите възможно!

Слѣдъ доста смѣхове и хока-
ници Смѣшило имъ надѣнѣ калпа-
ци и кожуси, качи ги на Сахатъ-
Тепе, тури ги на шепийките и *щомъ*
бѣхѫ готови да се хързулятъ, ето
че се зададе една лисица, подпла-
ши ги и тѣ бѣжешкомъ се намѣ-
рихѫ при вратата на хамамътъ;
и напраздно, защото хамамътъ бѣ-
ше вече затворенъ и прѣдъ него
поставена една мечка да го варди.
Оплашени отъ нея, тѣ задухѫ да
бѣгатъ изъ улиците; народътъ, ка-
то ги помисли за луди, тръти се
по тѣхъ да ги хване и да ги вър-
жи. На слѣдъ тѣхъ завтаса и Смѣши-
ло съ другарите си, той като ги
видѣ, че тичатъ като луди изъ у-
лиците изсмѣ имъ се и рѣче: *на-
такава глава такава бръсначъ!* Кой-
то не цѣни доброто, тъй се мѫчи
отъ злото.

Изъ Смѣшиловий дневникъ.

ОБЛАСТНОТО СЪБРАНИЕ.

Разисквания:

I. Буйнитѣ разисквания за телеграммата отъ Сливенъ относи-
телно за въззви остана безъ по-
слѣдствие. И тя се причисли при
многото други усопши или турени
мендерѣ-алтѣ. Аслѣ и тѣй трѣбва-
ше да стане! Що ти трѣбва да си
пукашъ много-много мозъка, ти
ли ще оправишъ свѣтъ? Наши-
тѣ ареопагисти твърдѣ добре зна-
ять старата пословица: «*който*
плач за свѣтъ безъ очи остана». Тури
си 40 тѣхъ грошовца въ
пазухата па си глѣдай кефецъ.

II. Законопроектътъ за воен-
ното сѫдопроизводство като се по-
удѣла и поукастри на-дѣ-на-три-
т. е. че военнитѣ, които сж на-
направили нѣкъкъ прѣстъпление
прѣди да постѣпятъ въ военна
служба, ще се сѫдятъ отъ граж-
данските сѫдилища, приѣ се и той
напълно. Ще каже, че прѣстъпни-
ците като влѣзатъ въ военна слу-
жба, избавятъ се отъ граждански-
те сѫдилища и минуватъ подъ во-

снитъ. Чудни умове наистина! Прѣстѫпниците онеправдани отъ гражданситетъ сѫдилица може да се оправдаятъ отъ военни или обратно. Хаосъ и нищо повече!

III. Законопроектъ за земедѣлчески каси отиде да се пързала по Сахатъ-Тепе, слѣдъ като се окажа. И той се прие, ама не тѣй лесно, 4-ий членъ щѣше да му се поизмѣни ужъ малко, нѣстраха ради Юдейска пакъ си останж тѣй.

IV. Законопроектъ за горитъ и той минж на дневният редъ; и него увихъ съ единъ пищимъ и го пратихъ да се кѫпе самъ по дѣждоветъ и ледоветъ, защото нѣмъ нужда отъ топла вода.

V. Подиръ това прѣставихъ се и пътищата, иѣ като много дрипави и месата имъ се лѣскатъ на всѣка крачка, тѣ едва можехъ да ги глѣдатъ до 15-ий членъ и слѣдъ това ги отправихъ да отиджатъ да се пооблѣчатъ, четога да дойдатъ.

VI. Най-сѣтиѣ явихъ си и сѫдинитъ привързани съ бѣли кърпи. И като готови всѣкога да се мѣстятъ, тѣ стояхъ съ единъ кракъ вътре въ хамамътъ, а съ другъ вънъ. Слѣдъ буйни прѣпирни въпросътъ имъ се отложи, като имъ се каза да идже да се поизрязатъ на Марица.

* * *

Пулпуденски Градски Съвѣтъ ималъ дѣростъта да се опери на Израилските чеда, и да имъ закрие една забавалица, отъ която се распространявали всѣкой видъ епидемически болести.

* * *

Контрактъ за докарване въ града Пулпудена се потвърдилъ вече отъ правителството. Водата ще протече къмъ пролѣтъ; който може да устои до тогава честитъ и прѣчеститъ ще бѫде да срѣбне отъ тази толковъ врѣме очищана вода.

* * *

Единъ присърбенъ слухъ ходи изъ градъ Пулпудена, че руските офицери, които служатъ въ нашата милиция, щѣли да си даджатъ оставките. Смѣшлю свали калпакъ и имъ се моли да си ги недаватъ, защото милицията и народътъ сѫнапълно благодарни отъ тѣхъ. Партията на неблагодарните скоро ще си обере крушитъ и ще си свѣти, че отъ неблагодарността по гнуно иѣщо нѣма на свѣтътъ.

* * *

Скоро ще влѣзе, ако не с влѣзъ още, законопроектъ за прѣобрѣщанието вакъфските владѣния

въ стопанска собственостъ. Смѣшлю прѣдвижа голѣми стѣлкновения по този въпросъ, защото милиция може да са не онеправдаятъ.

* * *

Смѣшлю съ голѣмо удоволствие посрѣща турската «Тарла» обирашка на българска «Нива». Той я сѣрадва за безпристрастието ѝ, и ѝ желае дѣлговѣченъ животъ. -- Слѣпитъ проглѣдватъ, а неслѣпитъ услѣпяватъ!

* * *

Смѣшлю ходи въ Стара-Загора за да се увѣри дали наистина тамошният телеграфоощенски начальникъ е употреблявалъ линейният прѣглѣдващъ като услуга, спорѣдъ свѣдѣнието на «Съвѣтникъ». Нѣ и този път като всѣкога пашътъ «Съвѣтникъ» злѣ разумѣлъ работата. Той го не прибрали за слуга иъ за ушакъ, и да му се не случи да замръзне като Турчето, което се връщало отъ Карнобатъ.

* * *

Нѣколко сѫдници, по съвѣта на «Съвѣтникъ», щѣли да си даджатъ оставките и да си захванатъ първиятъ занаятъ *абаджисилѣтъ* и *търговлукътъ*. Ако е истина, радваме се; ако ли е лъжа, скърбимъ и ще скърбимъ крайно.

* * *

Единъ начальникъ припада на колѣнѣ прѣдъ нашъ Смѣшлю, и му се моли съ горѣщи сълзи на очи да не явява що е правиль 3-4 дена въ кѫщата си съ една непозната личностъ и какви планове сѫкроили за антируската политика. Смѣшлю за сега ще ги пощади, нѣ за втори пътъ ще му лъсне перата.

Изъ Княжеството.

Тайна кореспонденция на «Смѣшлю».

Бай Смѣшлю!

Хемъ ти драща тѣзи малко редове спорѣдъ обѣщанието си, хемъ треперя! Ама ще кажешъ защо треперишъ? Бе, батенка, че отгдѣ да захвани да ти исприкажа за изборитъ на депутатътъ! Купове и купченки на всѣкїдѣ, да те е страхъ да ги погледнешъ, а пакъ драгунитъ *мерети* още по-страшни! Нѣ каквото и да е азъ можъ да те увѣря, че на много мяста сѫ избрани либерали, *санкимъ*: тамъ дѣто либералитъ зехъ участие въ изборитъ; а тамъ дѣто не избрахъ *гласни*, тамъ и не станахъ никакви избори за депутати. *Алекимъ* селамъ работата е много побѣркана, нѣ както и да е, тя е вече въ надвачерието си. Черна ли, бѣла ли то утрѣ ще се види. Нѣ и тѣй да кажемъ и инакъ да рѣчемъ правителството се вижда много студено отъ резултатите на изборите, защото че ще има *камара*, че има, нѣ ти не ще да прѣставлява народната воля.

Днесъ много отъ либералитъ се тюхкатъ за дѣто се повлекохъ по съвѣтътъ

на «Съвѣтника»; нѣ слѣдъ дѣждъ качулка. *Санкимъ* и консерваторитъ и тѣхъ ги дипъ не бива. *Хаджисеновъ* не може да се побере въ кожата си, за гдѣто еж станжли на дѣвъ партни, или спорѣдъ както ги паричатъ тукашните учени на дѣвъ *фракции*. Тѣ се съвяжатъ на либералитъ, иѣ и тѣхъ ги огрѣ това ельице. Тѣ днесъ сѫ почти смаяни и не знаятъ що вършатъ. Мнозина се окайватъ за гдѣто си дадохъ оставките та да се увѣнчаетъ съ титлата депутати. Телефоноощенскиятъ станции играятъ голѣма роля. Тѣ колятъ, тѣ бѣсятъ днесъ. Господъ да ни е на помощъ! Министътъ, ѹто сновяжатъ да агитиратъ народътъ, се завържатъ и чакатъ слѣдствието на майсторскитъ си агитации.

Столицата ни не прѣставлява друго, освенъ Израилска хавра. Единъ вика на саамъ, другъ крака нататъкъ! Единъ вика черно е, другъ се рѣмжи бѣло е; единъ съвѣтва, другъ разсъвѣтва, единъ убѣждава, другъ разобеждава, единъ свирѣ, другъ играе. Та че кой какво иска, не се знае, не се разбира. Само напиши *консерватиши* «Български Гласъ» той знае защо сѫ тѣзи викове и крѣсъци. Той би желалъ да си скочи единъ цигански тъпанъ и да тръгне да прогласява, че освенъ консерватизмъ другъ по-спасителенъ путь нѣма за Княжеството. А пакъ «Българинъ» този цигански парцалъ той се кжлчи и хвърля губека като цигарите на Сиромахъ-Лазаръ безъ да знае да щипи що е честь! Съ идущата поща резултатите.

Прѣмудростъ Смѣшлюва.

Чтение!

Вонмемъ!!!!

Братие! защо се събирате на купуве и мислите зло за народа си? Какви сѫ тѣзи раздори, несъгласия и междуособия? не знаете ли, че само съединението прави еплата? Шо четете на новите български левчета? Ахъ! вие приживехте та ги видѣхте и отъ радостъ съ сълзи ги облѣхте, иѣ днесъ и тѣ ви не радватъ ако ви не сѫ въ *джоботѣ*? Нека ви бѫде за всеуслышание това слово, еже бистъ въ дни сия къ Смѣшлю: народе неблагодарний, докога ще се яришъ съ партнитъ си? До кога ще се цѣнишъ и двоишъ? Докога ще призирашъ добринитъ ми? Не бѣхъ ли азъ, който тя избавихъ отъ Агариенското робство? Не бѣхъ ли азъ, който тя хранихъ 4 вѣка за да не погинешъ? Не бѣхъ ли азъ, който ти дадохъ днесъ обѣтованията земя? Не бѣхъ ли азъ който тя въздигнахъ и доведохъ на тази честь? Шо роптаешъ проче пакъ срѣщу мене? Знай веднажъ за всѣкога, че спасенето ти лѣжи въ единството ти, а обединението ти въ признательността ти. Щомъ изгубишъ тѣзи чувства да знаешъ, че си изгубенъ за вѣчно. Не вѣрвай лжекателите, ѹто искатъ да те щипятъ отъ мене, защото те не знаятъ сами ѹто търсятъ, и кждъ ги води тѣхниятъ *егоизъмъ*! . . . Тѣ викатъ още на хлѣбътъ *папу*, а на водата *труту*. Тѣ ще се сеятъ, че вървятъ на прѣскокулки, иѣ ще бѫде кжено; защото като си отвръпна веднажъ лицето отъ тѣхъ, ѹто се егръмолясатъ въ самонадѣянитето си, и покрай сухото ѹто изгори и суровото.

Прѣдѣвѣщанія.

Изъ Смѣшлювата бѣща.

I. Който иска да се обогати отведенѣнѣ, трѣба да глѣда на коя зоди се

е родилъ; ако се е родилъ на *къпони*, той ще сполучи да се обогати, възако би да издѣйствува да стане финансияленъ Директоръ или началинъ и да не покаже смѣтка за дефицитъ.

II. Който иска да се ожени за хубава мома, трѣбва да глѣда на коя зодия се е родилъ; ако се е родилъ на *моми*, той ще бѫде честитъ въз предириятието си; ако ли не; по-добре е да се не жени, защото много ще напина салътъ възъ водата.

III. Който иска да стане кметъ, трѣбва да се е родилъ на зодията *стрелецъ*; ако ли не, вмѣсто той да стрѣли хората, то тъ него ще стрѣлятъ.

VI. Който иска да стане докторъ, трѣбва да се е родилъ на *бикътъ* като него да се храни безъ никакъвъ трудъ; ако ли не, по-добре е да си остане *волъ*.

V. Който иска да стане адвокатинъ, трѣбва да са е родилъ на *косирокъ*; ако ли не, по-добре е да си остане *овенъ*.

VI. Който иска да стане сѫдникъ, трѣбва да са е родилъ на *водолий*; ако ли не, по-добре е да си остане *винодолъ*.

VII. Който иска да стане директоръ, трѣбва да се е родилъ на *львъ*; ако ли не, по-добре е да си остане *теле*.

VIII. Който иска да стане телеграфистъ, трѣбва да се е родилъ на *ракъ*; та като него да върви и назадъ и напредъ; ако ли не, по-добре е да си остане *мида*.

IX. Който иска да стане инспекторъ, трѣбва да се е родилъ на *нова лесечина*; ако ли не, по-добре е да си остане *разисъпъ*.

X. Който иска да стане търговецъ, трѣбва да се е родилъ въз *сѫбота*, когато не продаватъ не конува Евреите; ако ли не, по-добре е да си остане *балакия*.

XI. Който иска да стане депутатъ, трѣбва да са е родилъ на *светочетирсетъ* та четиристъ свещи мѫченици да се молятъ за него; друго-яче ще си остане на понедѣлникъ да се прозявя и да лапа тоцълъ *тиковенникъ*.

XII. Най-ефтиѣ който иска да стане учителъ, трѣбва да се е родилъ на *Распетийтъ-Петокъ* или на *чистийтъ понедѣлникъ*; та да е павикналь на поетъ и на гладъ; друго-яче чървата му иещътъ можгътъ да уграятъ и ще се скъсатъ като исхлускана тетева на цагански лжъкъ.

Пани Калю.

Всѣкъ вика, всѣкъ дръпка,
Че нашъ Калю ушъ не чини,
Че глава му празна дѣлъка,
Че умътъ му билъ за свине!

Нъ нашъ Калю кой е знае,
И каква е стока жива;
Какъ на всички знае да бае,
И с' катранъ да ги прѣлива!

Той като му хвърли, мѣтне,
На очи му притъмниѣ,
Тозъ чѣстъ мозъкътъ му свѣтне.
Та захваше да си пїе:

Нѣма никой като мене
Тъ сѣтътъ да разиграва,
Всѣкъ ми е въз подчинене,
Отдалечъ ми чѣсть отдава!

Алфа, Вита, Гамма, Делта
Отъ дѣтницство възъ съмъ расълъ;
С' панакида тънка-желта
Катъ трѣва съмъ ги пасълъ!

Нека вискатъ, че не знае,
Калю нашъ отъ политика;
Той знай даже да коне
Съсъ перо, а не е мотика.

С' Буки, Въди и Глаголи.
И подобни твърдогласни,
Не се само бѣси, коли
Безъ Елифъ да му се тласни.

Въ тѣзи мисли той принесентъ,
Сѣнува се, истрезнява,
Хока мозъкътъ си прѣсентъ
Дѣто тъй го раздразнява!

Во дни сия будетъ чудо чудесъ!

Въ тѣзи дни има да ся случать чудеса по-голъми и по-страшни отъ чудесата на Мединский Пророкъ. Много префекти още има да съ свалятъ, а много нови да ги замѣсятъ. Обстоятелствата сѫ много критически, какво да ни донесе денътъ или ноцта не ни е извѣстно. Блазъ на тѣзи, които сѫ родени на *Къпони* защото тъ ще можатъ да теглятъ кривдитъ и неправдитъ на другитъ, а тѣхните неща да има кой да имъ ги тегли. Нека се радватъ тѣзи, които сѫ родени на *Левъ*, защото властьта ще бѫде въ тѣхни ръцѣ, и тъ ще располагатъ съ сѫдбинитъ на парода си. Нека се утешаватъ тѣзи, които сѫ родени на *Овенъ*, защото съ кротостта и съ търпѣнието си тъ ще надвишятъ властьта и неограничената сила на Лева. Нека и плачатъ тѣзи, които сѫ родени на *Рохъ*, защото всичките имъ работи ще вървѣтъ рогешки; тъ сѫщо и тѣзи които сѫ родени на *Моми*, защото тъ изедоха на единого главата, та не е чудно ако я не изѣдятъ и другиму, ако би да се не земятъ съ врѣме мѣрки.

ПОЛИТИКА

Егинетската дандания се свръшва вече. Араби заедно съ другаритъ си се отърва отъ вѣжето, и скоро ще се спасява въ о-въ Цейлонъ. Той се подчинилъ на това Английско осаждение доброволно, и ще стои тамъ, докѣто дойде кефть на *Хъдивъ* ли, на баба Виктория ли, телеграммата малко за въртъна и зацепана та не може хубавъ да я проумѣе Смѣшлю.

Нъ я подскоки на единъ кракъ отъ радостъ, защото този Егинетъ съ този свой прочутъ Араби даде поводъ и на Виенските дипломати да си бѣлнуватъ за присъединението на Босна-Херцеговина съ Австро-Венгрия, както баба Виктория се загнѣзди *темелъ* въ Егинетъ. Е, не е чудо! гладниятъ все тоцълъ хлѣбъ сѣнува! Нъ може да имъ прѣѣдие, защото така не мислятъ и Боснско-Херцеговиците. Тефтеритъ на Австрийските генерали, дѣто бѣше записано, че е потъкано възстането е сънъ, напротивъ то си още сѫществува и отъ денъ на денъ се организира все повече и повече. Това си е тѣй; ами я да чуемъ що говорятъ и за нашата Румелия? *Ха-ха-ха!* радвате се и пакъ ще ви кажѫ радвате се! Тъ хванахъ да баткатъ и за пейното присъединение съ Княжеството. Тази новина откаѣ се чулъ Смѣшлю, той си е испосадралъ калпакътъ отъ бухкане! *Обидинение...* какво сладко именце! какви благи надѣди! И знаете ли кой работи за това наше обидинение, спорѣдъ Виенските дипломати? Пакъ нашата освободителка, пакъ нашата благодѣтелька *Русия*! Иди свири сега съ върбова пищалка на онѣзи, които сѫ заслѣни въ мръсните си страсти и очакватъ това обидинение отъ не знамъ коя си леля!... Праздна работа!... Смѣшлю и си вѣче нарастаса на тѣзи заблуди-

дени овци, и както се учи, тъ хванжли малко да дохождатъ на себе си.

Врѣме е да напуснемъ вече междуособията и да поглѣднемъ на политически крѫгозоръ що се мисли и приказва за пасть. Многошумнийтъ Источенъ Въпросъ е като тоцълъ хлѣбъ на държавнитѣ мѫжии въ устата, а пакъ ние които трѣбва да сме *сюфлори* или дѣйци на него, стоимъ та зѣпаме прѣдъ за вѣсата на сцената, и чакаме като *Арлуда* да ни падне крушата право въ устата и да я лапнемъ! Не трѣбва да забравяме пословицата: че докѣто се мѫдритъ намѫдрятъ, лудитъ се наскачатъ! . . .

Дописки на „Смѣшлю“

Стара-Загора 5 Декемв. 1882 лѣто.
Аджидисвамъ ви, дѣдо Смѣшлю, защото се старъ неискакъ да ви вкаръмъ въ трудъ прѣзъ това кално врѣме да извѣржите лично ревизията си и въ нашии градъ, затова азъ ви сѫбщавамъ самъ слѣдующи:

1. Прилично ли е на наший дѣдо попът отъ кв. Акарджа да вмръща невѣничени двама сгоденици отъ черковата, когато той самъ ги е сгодявалъ безъ да иска на чужденеца-сгоденикъ свидѣтелство отъ гдѣ е, жененъ ли е или бекъръ? (Б. Р. *Незнаете ли че на глуринга акжа послъ дохождада?*)

2. Защо дѣдо Икономъ оставилъ мендерътъ пропшието на Ивана Василевъ, който му го бѣше подалъ и са тѣже отъ новомахленски постъ, затова, че не ражда да още умрълото му дѣтѣ, понеже и вино въселилъ сердце человѣка, а не последние цѣлованіе пѣти?

3. Защо дѣдо Икономъ издава вѣнчалини вули безъ шумера и безъ сѫгласието на съмбенитъ сѫвѣтъ? (Б. Р. *Защото тѣжъ съмѣтката е полесна: зелъ Колю, фалъ Колю.*)

Старо-Загорчанинъ.

Плѣвенъ, по спѣгъ.

Ако по вашия мемлекетъ се намерватъ специалисти бербери знающи да правятъ бѣлило и да подстригватъ дамски коси, по най новата мода, пратете ни поне единого защото тукъ достоење се не намѣри, а дамитѣ за жалостъ почнаха отъ неопитно подстригване да приличатъ на Измирски Мѫжки Моми и ако исдобенъ ся намѣри кажете му да ся отнесе за споразумение до прѣдседателя на Иргенското Дружество въ Плѣвенъ. (Б. Р. Имахме но ги испратихме на друго място. Въ гората ли бѣхте преди единъ мѣсецъ? За да не се лишите съвѣтъ, отнесете се до в. *Циганинъ* въ Русчукъ. Може да ви огрѣе нѣщо по хубаво.)

Ловечъ, Масторъ Смѣшлю!

Тия дни много прикази пристигнаха отъ Г. Плѣвенски Управителъ въ града ни, нѣкои съ номеръ, нѣкои безъ номеръ а на нѣкои до толкова личи писанието, що читателя мисли че са пратени за адета, а не както е казало въ тѣхъ за рѣководство и исплѣнение. Язжъ за хубавата бѣла книга. Нашитѣ гласни въ Плѣвенъ се расѣрдили и не искали да избиратъ депутати.

ШИВРЯНИ.

Една вдовица пити: що да прави та да я не гълчать хората? Отговоръ: да си палъга парцадитъ; ако ли не, да

се омаже, ако я иска нѣкой; ако ли нѣма мищария за нея, тя да се утѣшава съ Божигробский Иеросалимъ.

Гузенъ не гоненъ бѣга. Единъ чиновникъ като занесъ на пощата едно писмо за въ г. С., пощенски началикъ го поизглѣдалъ, а той като си помислилъ, че знае, че е дошика, избѣголалъ: и да се хване не ме е грижа, подписа ми не е сѫщитъ.

Любопитна срѣща. — А бе, даскале, ти си баремъ *окумуша* человѣкъ, я кажи ми, ище като се исповѣдамъ на поповѣтъ да ни пращатъ грѣховетъ, тѣ кому се исповѣдватъ да имъ прощаща грѣховетъ? — Кому ли? На владиците. — Ами владиците кому са исповѣдватъ? — Ама си будала човѣкъ! На Екзарха. — Ами той кому се исповѣдва? — На себе сп. — Даскале, ти мене правишъ будала, нѣ ти отъ мене си по-будала! Хичъ видѣлъ ли си попъ, владика и патрика да се исповѣдватъ? Хичъ тѣ грѣшатъ ли? . . . — Ами дѣто агитирать, дѣто лѣжатъ, дѣто. . . — Ха-ха-ха-ха! Една молитва и свѣршено!

Капела на вересия. — Г-жо капелата овехѣтъ и пита за нова; парите ми кога? — Утрѣ. — Г-жо, менъ ми омрѣзихъ да слушамъ това утрѣ — утрѣ — утрѣ. — Г-не и менъ ми омрѣзихъ да го повторямъ.

II. Що е жена?

О. Спорѣдъ Азиатците и тѣмъ по добни, тя е *роѣнина* на мѣжа; спорѣдъ Авропейците тя е *господарка* на мѣжа; а спорѣдъ наше Бѣлгаритѣ, тя е *другарка* на мѣжа.

ТЕЛЕГРАММИ.

София. Купове и купчини на всѣждѣ, Гласнитѣ сѣ безъ глашъ, а безгласнитѣ съ глашъ. Тичане, прѣпускане и агитиране на всѣко рогулче. Едни плачатъ, други се смеятъ. Много чиновници сѣ въ отчаяние, и за растуха тѣ кюхтятъ при политѣ на арфянките, които се мѣчатъ да ги утѣшаватъ съ унгулките си.

Тамже. Телеграфическите жици сѣ побѣркали. Тѣ са сърдѣтъ, че на единъ имъ е позволено да принасятъ телеграммитѣ, а на други не е имъ позволено. Батернитѣ сѣ въ бой съ Началиците, а послѣднитѣ сѣ първите.

Сливенъ. 5-ти и 6-ти Ноемврий. Нашитъ градъ има честъта да бѣде посѣтенъ отъ бившия бургаский, а сегашниятъ околийски сѣдникъ въ Еани-Загра, Г. Стоянъ Шивачевъ, придруженъ отъ сѣдебни си комисаръ Г. Трухчевъ. (Б. Р. Ако в. Съвѣтникъ не е зачель тѣзи господа и не е извѣстилъ за тѣхното идване, на Смѣшля работата каква е? Той съ таквизи хора има зимане даване.)

Пловдивъ. Капетанитѣ и каскеталийтѣ хванахъ да се сближаватъ. Радостта на всички е неописана.

Тамже. Хамамджиитѣ испѣдихъ много законопроекти, и много приѣхъ. Хармонията се малко дистонира, нѣ благодарение на танцмейстри и капелмейстри та пакъ се нагласи.

Сливенъ. Лажа е спорѣдъ *Съвѣтника* че Окръжното и Административно сѣдилще е рѣшило отъ 4 мѣсѣца насамъ 40 дѣла по кадастъръ; то ги е само разглѣдало, но очаква да

види що ще изработи комиссията въ столицата ни, че тогава да ги рѣши.

Ямболъ. Новитѣ избори за кметъ и съвѣтници не успѣхъ. Партията на давашъти си оставката ще прѣудолѣе. Резултатътъ съ пощата.

Каваклий. Писмото на Г. Аргирисъ съдѣстъ прѣдст. въ Обл. Събр. се бѣше забочило на една върлина отъ нѣколко паликарета и викахъ да живѣтъ Елада! Да живѣе еленски езикъ! (Б. на См. sic!)

Бургасъ. Убийствата по настъ стакъ на мода. Дѣв. въ Карнобатъ, инесе едно тута, утрѣ кой знай пакъ дѣ друго? . . . Ище молимъ правителството и то да направи мода та да измѣни гоўдаритѣ и да ги замѣсти съ истински пастири, (Б. на См. хубавъ акжълъ, ами кѣено дошелъ!)

Чирпанъ. По настъ бойтъ стана много ефтенъ. Ок. Началикъ опита най-напрѣдъ новитѣ си камшикъ по плѣщъти на кметътъ. (Б. на См. ягко харно! Така му мѣза аслѣ!)

Тамже. Старо-Загорскиятъ префектъ е на пристигване, ако не е още пристигналъ; той имѣтъ шѣлъ да даде новитѣ камшикъ на кметътъ та и той да го опита по Началиковитѣ плещи и да види дали илющи като е новъ. (Б. на См. отъ това по-право пѣма: око за око, зѣбъ за зѣбъ!)

Хасково. Поесрѣщието на Смѣшия и на Кукурига бѣше едно отъ най-блѣскавитѣ. На чело на депутатията бѣше едно сѫщество, което приличаше на докторъ-бѣлгаринъ, нѣ по калпака се познаваше, че още не може да прѣвикне на бѣлгаришната, защото твърдѣ му я разкривили въ Атина. Спорѣдъ слухове, додѣтъ е въ града ни и ни зима паричкитѣ, той е бѣлгаринъ, а щомъ замине за родното си място — той е грѣкъ и го е срамъ да говори бѣлгарски. Смѣшия и Кукуригу се обѣщахъ, че ще го потопятъ въ бояджиския кюшъ и ще го направятъ чисто Бѣлгаринъ.

Харманлий. Днес по 2 часа слѣдъ пладиѣ пристигнахъ Смѣшия и Кукуригу. Радостта ни бѣ неописана, защото можѣхме да си изложимъ полкитѣ. Депутацията бѣше отъ 3 лица: отъ двама доктори и единъ новъ поетъ, който лѣни сатири по училищнитѣ врати, които сатири приличатъ до сущъ на неговитѣ безмозъченъ мозъкъ. Отъ докторитѣ: единътѣ бѣ съ калпакъ, а другиетѣ съ фесъ. Тѣ се глѣдахъ като кучето и котката. Нѣ както се види феслийтѣ, който е грѣкъ, ще подлѣе вода на калпаклийтѣ. Послѣдниятъ се не облѣче вече, нѣ по десетъ пъти, обикаля на денъ болниятѣ, когато по-напрѣдъ по десетъ пъти се викаше и едва на 20-ти дохѫдаше.

Тамже. Началикътѣ ни и той посѣти Смѣшия и Кукурига. Тѣ го на сърдихъ да слѣдва и за напрѣдъ съ своитѣ си хубави и полезни сказки; нѣ не забравихъ да му напомнятъ да бѣде и по-дѣятеленъ и по-рѣшителенъ въ длѣжността си.

Тамже. Когато Смѣшия и Кукуригу са сбогувахъ съ навалицата, която се бѣше стекла да ги испраща, ето че имѣ се прѣстави и друга депутатация отъ село Юнусча. Що да чуешъ отъ нея та що да кажешъ! Слушай, слушай, все единъ маслахатъ. Маслахатъ имъ, че все кметътъ имъ лошъ, че далъ глоба нѣколко лири, и пакъ ги зеля отъ селото имъ, че билъ хемъ кметъ хемъ

търговецъ, че щомъ получувалъ нѣкое окръжно прѣдписание, тозъ че го скъсалъ и го турялъ въ една газева тенекия и много други такива. . . .

Смѣшия и Кукуригу като бѣрзахъ за да не закъснятъ за тренѣтъ казахъ на депутатията: че когато селото не е благодарно отъ него, нека го извади нека тури другого и свѣршена работа

Пловдивъ. Смѣшия развѣ снощи калпакътъ. Той останѣ смаянъ отъ повинитѣ; а най-много отъ *партиитѣ*. Той посѣти и хамамътъ, нѣ можѣ да се окажи, защото бѣше голѣма навалицата отъ законопроектѣ и въпроецтѣ едни захванѣти за глава, а други за крака. Той стана много очуденъ отъ умарлуженитѣ чиновници. Той съглѣдва въ тѣхъ свѣршениа бездѣйствиеност поради на-маляванието на платкитѣ имъ. Колкото за партитътъ той рѣши тѣтъ:

1. **Нонеже** сме още слаби и пѣмаме сила сами да се обединимъ;

2. **Нонеже** всѣкий се мѣчи да ни лѣже и да ни мами;

3. **Нонеже** раздѣленето на мнениета ни гласка въ безисходна пронастъ;

4. **Нонеже** поднасянитѣ чаеве излизатъ посѣлъ горчиви и солени;

5. **Нонеже** пѣтъ на всѣка сполучка и полза е съгласието;

6. **Нонеже** болшинството на народната воля е вѣчната признака етостъ къмъ когото трѣба;

7. **Нонеже** всѣко благо и всѣка добрина ни дойде отъ *Него*, и надѣждата та по-нататакъ ни е въ *Него*;

8. **Нонеже** тѣзи; камъ които пѣкон се пекатъ да прибѣгватъ ужъ за помощъ, освѣнтъ като не сѫ ни помогнли въ нищо, нѣ напротивъ се мѣчатъ денонощно зарадъ нашето разединение, което и сполучихъ още въ врѣме оно въ Берлинъ:

Смѣшия заедно съ брата си Кукурига рѣшава и рѣши:

Да слѣдватъ и запарѣдъ сѫщата политика, която сѫ слѣдавали до сега. т. е. да гонятъ ненародната партия, която скоро ще се погреbe, както са погреба и защитителката ѝ.

под. Смѣшия и Кукуригу.

Т.-Назарджикъ. Сподобихме се да посрѣщнемъ и ище Г. Смѣшия. Той ни се видѣ твърдѣ народенъ човѣкъ. Нѣкакъ лица тренерътъ отъ него. Той ще прѣстои нѣколко часа или дена и тогава ще съобщи повинитѣ: както по администрацията, тѣтъ и по училищата ни.

Бѣлово. Щомъ пристигна Г. Смѣшия, ето и депутатията му се прѣстави. Тя му изложи подробно въпросътъ за горите си. Той я съвѣтва да се отнесе до ареопагътъ. Тукъ се товарихъ *тамамъ* нѣколко вагона съ дърва за подпълване желѣзнницата (?); защото каменитѣ вѣглици излизали по-екжно.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Чрѣзъ което се явява на цѣлата Хюлбенска публика, че тѣзи дни ще излѣзе на мезатъ мозъкътъ на единъ поетъ, та който обича да заповѣда на Хаузовото кафе да наддава или да на-малява. Той ще се прѣдаде на посльдниятъ наддавачъ или намалявачъ (?) слѣдъ закриванието на Об. Събрание.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Долоподписаната явявамъ на всички младежи, че сторихъ и иещъ да се омажа. Зестра най-богата: отъ овцица ни кракъ, отъ козица ни рогъ. Младежътъ когото искамъ, трѣбва да е искусенъ *префаджия* и *тавледжия* за да прѣкараме го-лѣмитѣ иощи. **Куйка Нуикова.**